

De uil met zeven zuurtjes

Diet Huber

bron

Diet Huber, *De uil met zeven zuurtjes*. Ploegsma, Amsterdam 1959

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/hube001uilm01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de [gebruiksvoorwaarden](#).

De uil

De uil zat op een dikke tak
met zeven zuurtjes in een zak.

De egel riep van bij de haag:
‘Ik lust die zuurtjes óók zo graag!’

De tor riep van een grote steen:
‘Ach lieve uil, mag ik er één?’

’t Konijntje riep vanuit zijn hol:
‘Op zulke zuurtjes ben ik dòl!’

De hagedis riep uit de hei:
‘Toe uiltje, geef er één aan mij!’

En wat deed de uil?
Hij schudde zijn gierige uilekop
en at zelf ALLE zuurtjes op!

Een schaap met zeven poten

Een schaap met zeven poten
dat liep een keer een straatje om,
toen waren al die poten krom.

Het dronk wat uit de Haringvliet
maar ach, iets geven deed het niet.

Het nam een teugje uit de Sloe
maar bleef er even erg aan toe.

Het dronk een slokje uit de zee
daar kwam het ook niets verder mee.

Het dronk iets uit het meer bij Grouw
maar denk je dat dat helpen wou?

Het dronk wat uit de Wijde Ee
maar beter werd het niet, o nee.

TOEN
dronk het een beetje uit de Vecht
en waren z'n poten weer helemaal recht!

Klaas Krentje

Kijk kijk daar komt Klaas Krentje,
 dát is me toch een ventje!
 Op z'n kop
 draagt ie een hoge dop,
 en dáárop een muts, en dáárop een pet,
 en dáárop nog drie paar hoedjes,
 en vraag je hem: 'Klaas, wat betekent dat toch?'
 dan zegt ie: 'Ik had kouwe voetjes!'

Het kippetje Ukkepuk

Het kippetje Ukkepuk
dat heeft het altijd druk;
op maandag moet het dweilen,

op dinsdag nageltjes vijlen,

op woensdag wormpjes bakken,

op donderdag houtjes hakken,

op vrijdag kippepap roeren,

op zaterdag kuikentjes voeren.

Alleen op zondag heeft het vrij:
dan legt het een gespikkeld ei.

Vrouwtje en mannetje

Hossebossebessen,
hossebossebis,
het is al kwart voor zessen,
ik heb zo'n trek in vis!
Vrouwtje, maak het eten eens klaar,
want anders trek ik je aan je haar,
want anders sla ik je met dit touw,
van au! au! au!

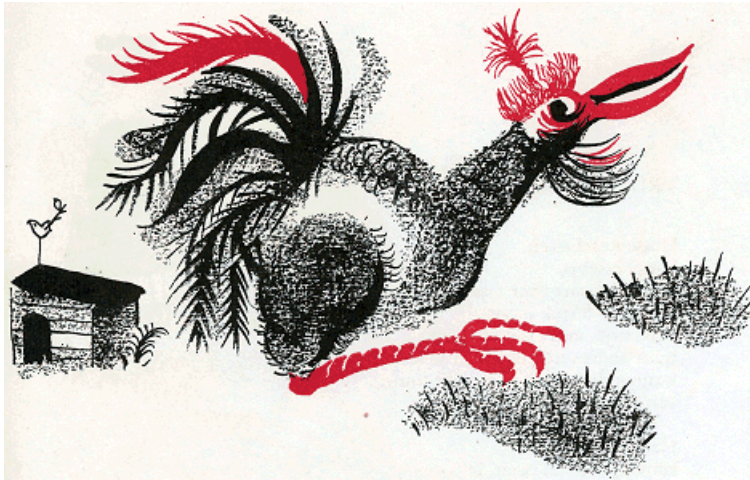
Ha mannetje ha,
kook jij dan zélf maar, ja!
Ik ga naar tante Kee
en eet daar fijn hachee.

Hossebossebessen,
hossebossebuis,
het is al tien voor zessen,
ach vrouwtje blijf toch thuis!
ach vrouwtje 'k zal nooit weer zo lelijk doen,
dan krijg je van mij een dikke zoen,
dan zing ik een liedje van tierelier,
ach vrouwtje blijf toch hier!

Ja mannetje ja,
nu krijg je huzarensla,
nu krijg je vis met appelmoes,
en vla met amandeltjes na!

De Eenpoot

De Eenpoot woont in het Eenpootshok,
 heeft het staartje van een haantje en het baardje van een bok,
 huppelt dagen met de Tweepoot en de Driepoot in het rond,
 met de snavel in de hoogte en de pootjes op de grond.
 Eenpoot, Tweepoot, Driepoot, POND!
 met de pootjes in de hoogte en de snavel op de grond.

De Tweepoot woont in het Tweepootshuis,
 heeft de handjes van een haasje en de tandjes van een muis,
 hoepelt dagen met de Eenpoot en de Driepoot aan het strand,
 haalt zijn hoepel door het water en zijn zwembroek door het zand.
 Eenpoot, Tweepoot, Driepoot, PAND!
 haalt zijn zwembroek door het water en zijn hoepel door het zand.

De Driepoot woont in het Driepootslot,
 heeft de poten van een nijlpaard en de oren van een pot,
 zingt een versje met de Eenpoot en de Tweepoot op het dak,
 van amandeltaart met suiker en van appeltjesgebak.
 Eenpoot, Tweepoot, Driepoot, PAK!
 van een appeltaart met suiker en amandeltjesgebak.

Eenpoot, Tweepoot, Driepoot, PET!
 Nu het versje uit is gaan de vogeltjes naar bed.

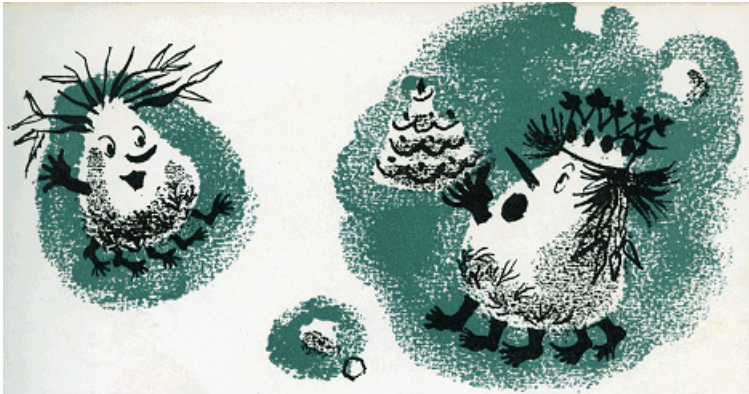
De reus Pak-in Pak-op

De reus Pak-in Pak-op
 die had een kale kop.
 Hij zaaide er wat grasjes op
 wat bloemetjes en wat haver,
 wat berken en een denneboom
 en ook een bedje klaver.
 En door de regen en de mest
 deed het gewas het opperbest,
 het groeide
 en groeide
 en GROEIDE
 en GROEIDE.
 En zo heeft nu de reus groen haar
 in alle maanden van het jaar.

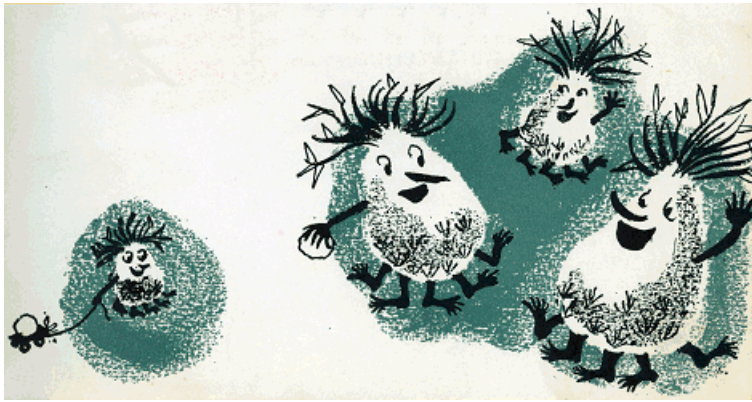
Wat zei je? Raakt het niet door mekaar?
 O nee, hij gaat vaak naar het park
 en kamt zich daar dan met de hark.

De Sneeuw-eters

De Sneeuw-eters wonen in Sneeuw-eterland,
 ze hebben vijf voeten, ze hebben één hand,
 tien ijsbloemen bloeien er op hun buik,
 tien ijspegels bungelen in hun pruik,
 ze leren alléén op de Sneeuw-eterschool
 de B van Bevroren, de P van de Pool.
 Hun koning heet: Griegrigelágom Galóegrillegulbrand,
 hij eet alle dagen een sneeuwballentulband.
 De Sneeuw-eters hebben hun mond altijd open,
 ze hoeven hun eten, als wij, niet te kopen,
 de wind blaast de sneeuw in een wolk in hun keel,
 want Sneeuw-eters eten gewéldig veel.
 Ze heten Marietje of Piet of Jan Gijs,
 Ze slapen 's nachts 't liefst in een bijt in het ijs.
 De Sneeuw-eters wonen in Sneeuw-eterland;
 ze hebben vijf voeten, ze hebben één hand.

Haantje Pik

Haantje Pik
at zich dik
aan een dertiencentskadetje,
toen kreeg Haantje Pik de hik.

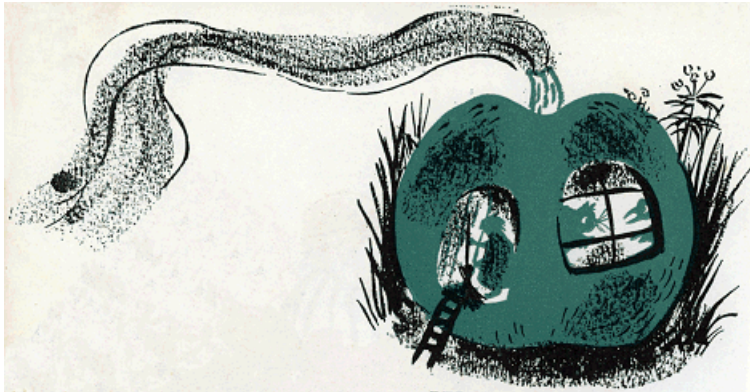
Oude tante Jetje
legde hem in bedje,
oude tante Kee
bracht hem wat puree,
oude tante Fietje,
zong een haneliedje,
oude tante Maartje
bakte een lekker taartje,
oude tante Mop
gaf hem wat veterdrop.

Maar toen kwam oude tante Jaan
die zei: 'Zo zal 't nóóit overgaan!'
Ze liep naar Pik zijn bedje toe
en riep heel onverwachts:
ABOE!!!!

Wat kreeg die arme haantje Pik
toen een VERSCHRIKKELIJKE schrik.
Maar even later kraaide hij:
'De hik is weg! Wat ben ik blij!
Ik ben weer beter, o wat fijn,
nooit zal ik weer zo gulzig zijn.'

In een grote groene appel

In een grote groene appel
woonde wijfje Wonderwat,
met een vogel voor het venster
en een dikke ronde kat.

Als de vogel riep: ja ja!
zei de kat: welnee! welnee!
en het wijfje veegde de vloer
of ze wreef de kanapee.
En dat ging zo alle dagen,
ja en nee en nee en ja,
en toen zei het wijfje: BA!
en toen nog eens twee keer: BOE!
en ze veegde kat en vogel
met één veeg naar buiten toe.
Toen at ze de groene appel
op, als was het een stuk koek,
ging met kanapee en bezem
naar een ander huis op zoek.

In een grote groene peer
woont nu wijfje Wonderwat,
zonder vogel voor het venster,
zonder dikke ronde kat.
Maar ook zonder ja en nee,
en ze veegt de vloer tevree,
of ze wrijft de kanapee.

Trijntje Bollewijntje

Trijntje Bollewijntje
zat achter een gordijntje
met achttien strikjes in het haar
en in haar hand een grote schaar,
met kant en knoopjes op haar bloes
en vóór zich een bord appelmoes.

Toen gaf de wind een harde zucht
en blies het gordijntje in de lucht.

En Trijntje Bollewijntje
met achttien strikjes in het haar
en in haar hand een grote schaar
met kant en knoopjes op haar bloes
en vóór zich een bord appelmoes
sprong schreeuwend uit het venster:
BOM!

En niemand zag haar ooit weerom.

Oud vrouwtje had een muts gebreid

Oud vrouwtje had een muts gebreid,
 liep het paardje achterna:
 ‘Paard, wil je mijn mutsje hebben?’
 ‘Nee!’ zei het paard. ‘Een muts? Aba!
 Ik heb manen op mijn kop
 en daar staat zo'n muts niet op!’

Oud vrouwtje liep het koetje na:
 ‘Koe, wil je mijn mutsje hebben?’
 ‘Nee!’ zei de koe. ‘Een muts? Aba!
 Om een muts geef ik geen zier,
 'k zou me schamen voor de stier!’

Oud vrouwtje liep het haantje na:
 ‘Haan, wil je mijn mutsje hebben?’
 ‘Nee!’ zei de haan. ‘Een muts? Aba!
 Foei, eer ik een mutsje nam
 op mijn mooie, rode kam!’

Oud vrouwtje liep het varken na:
 ‘Varken wil je mijn mutsje hebben?’
 ‘Ja!’ zei het varken, ‘geef maar op!
 Ik had net zo'n koude kop,
 en 't is zomers vást zo goed
 als de beste zonnehoed!’

‘Och!’ zei het vrouwtje, ‘hij zegt ja!
 't Varken wil mijn muts, hoera!
 Bijna was 't voor niets gebreid,
 want het was mij zelf te wijd!’

In de zee van Pimpompee

In de zee van Pimpompee
 zwemt de vis Hatsjehatsjee
 met een zakvol zoute dropjes
 en een kopje uienthee,
 met een warme waterkruik
 op zijn koude vissebuik,
 aan zijn lijf een winterjas
 om zijn staart een ruitjesdas.
 Als die vis: 'Hatsjie! Hatsjee!'
 niest in de zee van Pimpompee
 gaan de golven gloep! omhoog,
 gaan de golven glop! omlaag.
 Alle vissertjes gaan naar de kant,
 roepen: 'Het stormt!' en springen aan land.

En ze vangen pas weer vis
 als de verkoudheid over is.

De Slok-op

De Slok-op
windt zijn klok op,
stapt in zijn rijtuig, rijdt wat rond,
weegt wel achthonderd zestien pond,
heeft drie ogen en vier handen,
en een mond met grote tanden,
hij is dol op pepernoten
en gekookte schelvismoten,
en op chocola en worstjes,
en op aangebrande korstjes,
en op kiezelsteen en glas,
en op kolengruis en gras;
zand en zeep en jaegerbroeken,
kranten, touw en rekenboeken,
blik en porselein en staal
ALLES vindt-ie een heerlijk maal.

Waar de Slok-op NIET van houdt:
't rijtuig en zijn klok van goud.

Akkelebakkelebom

Akkelebakkelebom,
 een griffel is geen gom,
 een theemuts is geen onderdeur
 en niemand weet waarom.

Akkelebakkelebaan,
 daarboven schijnt de maan,
 al gooide je hem een dikke steen
 dan zou hij nóg blijven staan.

Akkelebakkelebaar,
 een bison heeft geen haar,
 een kikker heeft een krulletjespruik
 en daar is niks van waar.

Springliedje

(Als je het versje opzegt bij het springen, moet je de klemtoon leggen op de schuingedrukte lettergrepen).

Op de stoep zat Juffrouw *Dril*,
 zestien gouen tanden en een ui-len-*bril*,
 kwam me-neer de *Béér* er-aan,
 met zijn nieu-we *klé*-ren aan,
dág juf-frouw,
dág me-neer,
 wilt u even opstaan want dan *sprín*gen wij een keer.
 Springen voor een centje,
 springen voor een dubbeltje,
 springen voor een duit,
 juf-frouw Dril-u-moet-er-*úit*!

Er was eris...

Er was eris een jongetje
met een heeeeeele lange duim,
daar groeiden groene blaadjes uit,
en ook een gele pruim.

Er was eris een meisje,
met een heeeeeele lange teen,
ze ging ermee op de kermis staan,
te kijk voor iedereen.

Er was eris een olifant
 met een heeeeeele lange staart,
 als de olifant op Zuid-Beveland stond,
 was z'n staart in Valkenswaard.

Er was eris een egel
 met een heeeeeele lange snuit,
 die beet mijn pen KRAK! middendoor
 en holde mijn versje uit.

Vier zwarte katten

Vier zwarte katten
wilden een muisje vangen.

De eerste nam een dikke steen,
daarmee wou hij gaan smijten,
de tweede sleep z'n tanden bij,
daarmee wou hij gaan bijten,
de derde pakte een grote tang,
daarmee wou hij gaan knijpen,
de vierde zocht twee harken uit,
daarmee wou hij gaan grijpen.

Maar nét toen ze op stap wilden gaan
kwamen er vier zwarte honden aan
met wild gewaf en woest gegrom,
en de katten? die rolden van schrik haast óm!
Ze hólden naar huis, zo wit als krijt,
en de tang en de harken waren ze kwijt.

Oude Tingeltangel-Tet

Oude Tingeltangel-Tet
 liep te vissen liep te vissen
 met een tingeltangelhengel
 en een tingeltangelnet.
 Wat ving ze onder 't ledikant?
 Een tingeltangelwant.
 Wat ving ze bij het kabinet?
 Een tingeltangelpet.
 Wat ving ze achter 't kippenhok?
 Een tingeltangelsok.
 Wat ving ze boven op het dak?
 Een tingeltangeljak.
 Maar wát ving Tingeltangel-Tet
 bij opa in de kikkersloot?
 Een tingeltangel-AAL!
 Nu had Tet een middagmaal.
 De want
 smeed ze weer onder 't ledikant.
 De pet
 gooide ze weer naast het kabinet.
 De sok
 legde ze weer achter 't kippenhok.
 Het jak
 hing ze weer bovenop het dak.
 Maar de AAL
 pakte ze bij de kop

en slokte hem in één hap op!

In de boom van Japik-oom

In de boom van Japik-oom
woonde vogel Wop,
zeven poten zonder teen
en een ezelskop.
Hij stal kranten, hij stal planten,
hij stal krenten, hij stal centen,
hij stal klokken, hij stal sokken,
hij stal alles, slecht of best,
bracht het naar zijn roversnest.
Op de laatste dag van 't jaar
werd dat nest zo zwaar, zo zwaar...
brak de boom van Japik-oom...
KNAP!
viel het nest van vogel Wop
bovenop zijn ezelskop,
met de kranten, met de planten,
met de krenten, met de centen,
met de sokken, met de klokken,
met de hele zware last,
en 't zat als een múúr zo vast.

En het wil er niet weer af:
dat is vogel Wop zijn straf.

Jan Papperlapap en Jan Pieperlapiep

Jan Papperlapap en Jan Pieperlapiep
 die kochten samen een scharesliep
 en liepen ermee langs de deuren,
 Jan Pieperlapiep wist van slijpen geen klap,
 en zo stond het ook met Jan Papperlapap;
 het schaartje dat stak
 het mesje dat brak
 en het karretje kwam vol scheuren.

Meneertje Peertje

Meneertje Peertje zocht een vrouw
die zijn huisje schoonmaken wou.

Maar

de vrouw van Joop
boende alles met stroop,
de vrouw van Wim
gooide het bed vol vim,
de vrouw van Bas
deed kikkerdril in de was,
de vrouw van Bob
zette de kast op zijn kop,
de vrouw van Geert
deed alles verkeerd,
en de vrouw van Jan
kon er ook al niks van.

Toen riep Meneertje Peertje: 'Zeg!
Gaan jullie allemaal maar weg!'
Hij deed een mouwschort aan, en klompen,
hij zocht een emmer en een teil
een bezem en een grote dweil,
hij ging een heleboel water pompen
en met een lekker, schuimend sop
knapte hij zélf toen zijn huisje op.

Anna Johanna Kraketeen

Anna Johanna Kraketeen
loopt te hinkelen op één been,
waar gaat Anna Johanna heen?

Anna Johanna gaat naar de bakker,
als ze gewóón loopt, kraakt haar teen
en dan worden de kinderen wakker,
daarom hinkelt ze op één been.

Harm

Harm

kneep zijn broertje in de arm,
gooide zijn zusje tegen de grond,
plaagde zijn moeder, sarde de hond,
schopte zijn klomp kapot, brak een vaas,
en...

zette zijn schoen op voor sinterklaas.
Vond er wat turven in, ('k meen, wel vijf!)
o, wat viel hem dat koud op het lijf.

Harm

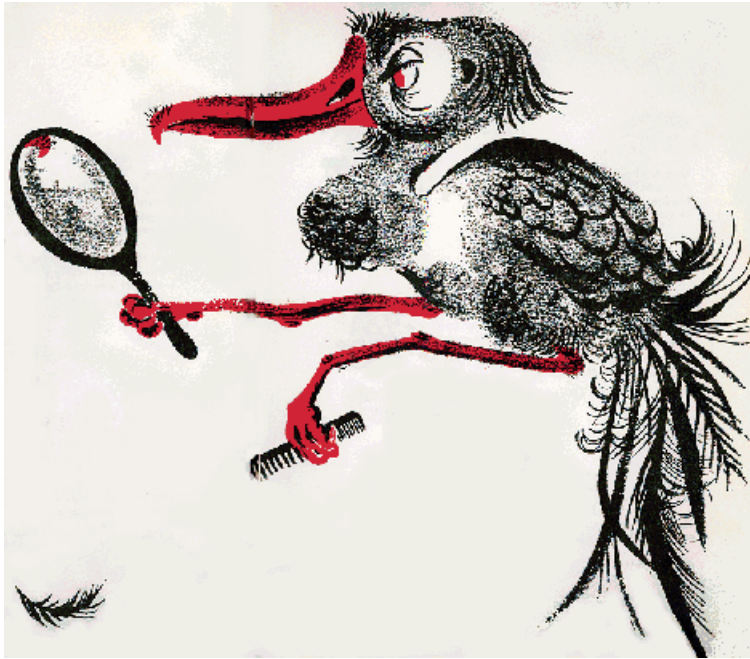
streek zijn broertje over de arm,
speelde met zusje op de grond,
hielp zijn moeder wat, kamde de hond,
kramde zijn klomp en lijmdde de vaas,
en...

zette zijn schoen op voor sinterklaas.
Ging 's morgens kijken: Ha! Wat fijn!
Vond er een taaiman in, en een trein!

De Magogel

De Magogel
is een vogel
en hij woont in Waterland
met zijn pootjes in de hoogte
en zijn kopje onder 't zand
op de berg van Veterband.
Alle dagen zit hij daar
en hij slaapt, het hele jaar.
Maar op negentien november
wordt hij wakker, geeft geluid,
pakt een kam en kamt zijn veren
en zijn staart zorgvuldig uit.
Dan neemt hij een grote spiegel,
kijkt zichzelf aandachtig aan:
Zijn z'n snavel en zijn poten
niet een beetje scheef gaan staan?
Vindt hij alles nog in orde
dan strekt hij zijn lange hals,
fluit een oud Magogelliedje -
peinzend, langzaam, en heel vals.
Zo zit hij nog lang alleen,
zachtjes fluitend voor zich heen.

De Magogel
is een vogel

en hij woont in Waterland
 met zijn pootjes in de hoogte
 op de berg van Veterband.
 Op de twintigste november
 gaat zijn kop weer onder 't zand
 en hij slaapt weer, dagen, weken,
 om opnieuw te onderbreken
 als de dag van kammen dáár is,
 en te fluiten als hij klaar is.

Vind je niet, dat dit wat ráár is?

Daar was eens een oud mannetje

Daar was eens een oud mannetje
dat dacht: Ik ben een haan!
Hij kraaide 's morgens zo hard hij kon
en ging op het kippenhok staan.

Maar toen hij daar genoeg van had
toen dacht hij: Ik ben een konijn!
Hij maakte een hol en huppelde rond
en knabbelde koolblaadjes fijn.

Maar toen hij daar genoeg van had
toen dacht hij: Ik ben een bok!
Hij stootte de mensen met zijn hoofd
en mekkerde in een hok.

Maar toen hij daar genoeg van had
toen dacht hij: Ik ben een hond!
Hij rolde zich op in zijn mandje en
zijn etensbak stond op de grond.

Maar toen hij zo krom in die hondemand lag
toen dacht het mannetje op een dag:
Ik weet het! Ik ben een oud mannetje!
Hij kookte wat soep in een pannetje,
hij at en hij dronk een geweldige boel,
hij deed zijn pantoffels aan, zat in zijn stoel,
hij stak een lekker vers pijpje aan
en keek om zich heen en lachte voldaan.

Zo zit hij nu voortaan van 's morgens vroeg,
en *hiervan* krijgt hij nu NOOIT genoeg!

Kipje Sipje

Kipje Sipje zat in de zon
 en huilde zo hard ze maar huilen kon:
 ‘O o, wat is er toch met mij,
 vandaag al pasen en nóg geen ei!
 Een kip die nú geen ei kan leggen,
 wat moet de boer daar wel van zeggen?’

De boer bleef bij het kipje staan
 en vroeg: ‘Wel wel, wat scheelt eraan?’

‘O o, er is iets geks met mij,
 vandaag al pasen en nóg geen ei!
 Een kip die nú geen ei kan leggen,
 wat moet de boer daar wel van zeggen?’

‘Niets,’ zei de boer. ‘Heb geen verdriet,
 want eitjes, zie je, LUST IK NIET!’

Toen deed het kipje een grote sprong
 en fladderde rond, en danste en zong:
 ‘Ha ha! Ik ben vandaag zo blij!
 Hij lust geen ei! 'k Heb lekker vrij!’

De bezem en de boender

De bezem en de boender
die liepen een blokje om,
de bezem zong van hoepfalderee
de boender sloeg op de trom.

En iedereen zei: och och och,
wat prachtig zingt die bezem toch,
en iedereen zei: o, o, o,
hoe kán die boender dat toch zo.

Maar burgemeester keek heel bars,
hij sprak één woord -
dat woord was:
MARS!

De bezem en de boender
die sprongen gauw over de gracht,
je hoort hen nu soms wel eens 's nachts in hun hok:
heel, héél zacht.

Wie gaat er mee uit wandelen?

Wie gaat er mee uit wandelen met de Rommelebommelereus?

Twee bloemetjes in de oren en twee blaadjes in de neus?

De zakken vol met dropjes, de nagels groen en blauw,
een blikken kop en schotel en een lepeltje aan een touw.

In Hillegom krijgen we koekjes,

in Katwijk krijgen we thee,

het lepeltje en het schoteltje

dat gooien we in de zee.

In Middenmeer woont een koetje,

in Noordscharwoude een schaap,

het schaap geeft ons een bedje,

de koe zingt ons in slaap.

Het zonnetje maakt ons wakker,

het wolkje regent ons nat,

de reus brengt ons weer huistoe langs

het Rommelebommelepad.

Wie gaat er mee uit wandelen met de Rommelebommelereus?

Twee bloemetjes in de oren en twee blaadjes in de neus?

De zakken vol met dropjes, de nagels groen en blauw,
een blikken kop en schotel en een lepeltje aan een touw.

Koning Kaneepje

Koning Kaneepje
 zat in een scheepje
 zat in een scheepje van zilverpapier,
 met zestien katten,
 met zestien ratten,
 met één trommel koekjes en één glaasje bier.
 De ratten aten de koekjes: Knap!
 De katten aten de ratten: Hap!
 De koning dronk uit het glaasje: Slok!
 en het scheepje?
 dat zonk...
 Klorrelórborrel - KLOK!

De koning sprong gauw op de Harlinterpier
 en voer nooit weer in scheepjes van zilverpapier.

Liep er een meisje over het land

Liep er een meisje over het land
met een mandje in haar hand,
riep de koe: 'Haboe! Haboe!
meisje waar ga je toch naartoe?'

'Naar mijn tante Stokkebeen
met een hoepeltje om haar teen.'

Zei de koe: 'Haboo, haboo,
en wat eet je daar alzo?'

'Appelmoes met uitjes,
karnemelk met kluitjes.'

Zei de koe: 'Habaa, habaa,
en wat doe je dan daarna?'

'Dansen met de poppedijn
tot onze voeten versleten zijn.'

Zei de koe: 'Habie, haboord,
ongelooflijk, ongehoord.'

't Meisje ging het hekje door,
riep: 't Zijn allemaal jokkens, hoor!
Koebeest, waar ik heen wil gaan
dat gaat jou geen sikkepit aan!'

De hoed van meester Mellen

Zal ik nu eens wat vertellen
van de hoed van meester Mellen
met de rand van vijftien ellen
en het rijtje rinkelbellen?

Onder die hoed - wat nauw, maar 't ging -
zaten de kinderen in een kring,
leerden ze zingen, leerden ze tellen
met het rijtje rinkelbellen,
dooreemiefasóldooree,
één en één geeft altijd twee,
leerden ze taal en gymnastiek,
aardrijkskunde en muziek.
Was het droog of was het nat,
niemand die er last van had
onder de hoed van vijftien ellen
met het rijtje rinkelbellen.

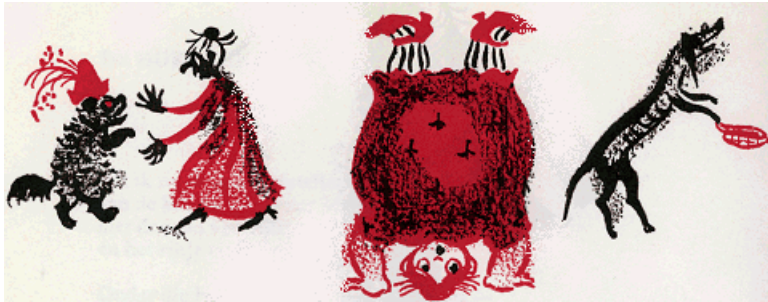
Maar eens op een nacht in mei
zag een mot de hoed, en zei:
‘Kijk me dáár es! Sjeeminee,
wat een rijkeluisdinee!’
En toen at dat gulzig dier
heel alleen, in drie kwartier,
meesters hoed van vijftien ellen
mét het rijtje rinkelbellen.

's Morgens vroeg riep meester angstig:
‘Help! Mijn hoed is er niet meer!’
Iedereen ging druk aan 't zoeken,
maar ze vonden hem niet weer.

En de kinderen, allemaal
zitten nu in een lokaal.

Dikke Mie en Dunne Mie

Dikke Mie en Dunne Mie
 woonden bij de slager,
 Dunne Mie had een dikke hond,
 Dikke Mie's hond was mager.
 Dunne Mie's hond had een hoedje op,
 Dikke Mie's hond had een pet,
 Dunne Mie's hond sliep op de grond,
 Dikke Mie's hond op een bed.
 Eens op een nacht toen het donker was
 kregen die honden zo'n trek,
 Dunne Mie's hond at de worsten op,
 Dikke Mie's hond al het spek.
 Toen werd de slager **VERSCHRIKKELIJK** kwaad,
 hij gooide ze alle vier op straat.

Nu trekken ze samen de wereld rond:
 Dunne Mie danst met de dikke hond,
 Dikke Mie duikelt en staat op haar kop,
 de magere hond haalt de dubbeltjes op.

De papegaai die rijk werd

Pierewierepeer
 en pierewierepaai,
 een juffrouw uit Langweer
 die had een papegaai.
 Hij heette Hannes Worstje en
 hij woonde in een klomp,
 hij at graag oude korstjes en
 dronk water uit de pomp.
 Maar op een dag
 o wee o wee,
 toen nam de koning Hannes mee.
 Toen heette hij John Sausijsje en
 hij sliep op rood satijn,
 hij at gebak en ijsjes en
 dronk alle dagen wijn.
 Hij kreeg een papegaaietron
 en ook een papegaaietkroon,
 en bij de juffrouw uit Langweer
 daar kwam hij toen niet meer.
 O pierewierepeer
 o pierewierepaai,
 zo'n lelijke papegaai.

